

Helga Zepp-LaRouche:

Den nye Silkevej transformerer planeten – EN NY ÆRA FOR MENNESKEHEDEN

Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference
Flörsheim, Tyskland den 18.-19. oktober 2014

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, holdt følgende hovedtale på konferencen om det nye paradigme, som nu er ved at vokse frem baseret på BRIKS-landenes vedtagelse af den Nye Silkevejsstrategi, som hun og hendes mand har været forkæmpere for. Det er alternativet til den tredobbelte trussel, som menneskeheden i dag står overfor: spredning af Ebola-virussen, som er en markør for civilisationens kollaps ned i en Ny Mørk Tidsalder; den barbariske IS-terrorismes voksende indtrængen i Sydvestasien og videre endnu; og det globale finanssystems disintegration, som, sagde hun, vil blive meget værre end i 2008. Her ses hun på en nylig rejse til Kina. Hendes tale kan ses (på engelsk) på www.schillerinstitut.dk/si/?p=1867

Mine damer og herrer, jeg byder jer alle velkommen til denne ekstremt vigtige konference, og som det første overbringer jeg de hjerteligste hilsener fra hr. Lyndon LaRouche, som i ånden er med os her på denne konference, og hvis profetiske arbejde i høj grad har bidraget til, at der i dag

findes en løsning i verden.

Men jeg er nødt til at sige, at vi befinder os på et tidspunkt, hvor vi har en krise af dimensioner uden fortilfælde. Menneskeheden står i øjeblikket på randen af et folkemord, som kunne blive værre end noget som helst, der tidligere er

sket i historien, og som situationen er nu, hvis den transatlantiske sektors nuværende politik fortsætter, så vil det ske. På kort sigt står vi over for et sammenfald af tre, dødelige farer: Der er udbredelsen af ISIS-terrorismen, som allerede medfører folke drab på de kurdiske, irakisk/syriske befolkninger, såvel som på religiøse minoriteter. Og det kunne meget hurtigt komme til det punkt, hvor de nationer, som denne terrorisme er rettet mod, ikke har noget andet valg end at udkæmpe krige, og det kunne så få hele det sydvestasiatiske område til at eksplodere og antænde en global krig.

Den anden, lige så dødelige fare, eller lige så farlige situation, er ebola-pandemien, der allerede er helt ude af kontrol, og som i øjeblikket ikke blot hærger flere vestafrikanske nationer, men også er i færd med at sprede sig til Europa, USA og Sydamerika. Og i modsætning til uansvarlige forsikringer om, at ebola umuligt kan brede sig til den såkaldte »veludviklede sektor«, og at de såkaldte veludviklede lande er forberedt, så kunne også dette, på grund af nedskæringer i sundhedssystemet, komme helt ud af kontrol.

Og den tredje, dødelige fare er, at vi med absolut sikkerhed står over for et finansielt sammenbrud, som vil blive meget værre end i 2008, og hvis EU og USA satser på den såkaldte bail-in, dvs. Cypren-modellen, hvor man foretager en 'hårklipping' af alle de mennesker, som har en bankkonto, så ville det kaste verden ud i en mørk tidsalder, og med dette ville der også komme en krig, med faren for at alle eksisterende våben ville blive brugt.

Hovedspørgsmålet, som skal understreges, er, at alle disse tre farer ikke er resultatet af uundgåelige processer, men alle er menneskeskabte og derfor kan afhjælpes; men man må først erkende, at de alle er resultater af det transatlantiske områdes etablissemments fejlslagne politik, og at de kun kan rettes, hvis den politiske vilje til at gøre det kan mobiliseres.

Storm over Asien

Med hensyn til den første trussel, IS-kalifatet, som netop nu rykker massivt frem til trods for bombeangrebene, så producerede min mand, Lyndon LaRouche, en film i 1999 med titlen 'Storm over Asien', som var kendetegnet af en profetisk forudseenhed, der viste, hvor anglo-amerikanernes politik ville føre hen. (Første billedklip).

I dette klip fra filmen, som hr. LaRouche producerede i 1999, fremlagde han meget detaljeret, hvordan den nye version af det Store Spil imod Rusland på det tidspunkt, og imod Kina, anvendte terrorisme til at forberede det, som i sidste ende ville blive til en ny verdenskrig; og han understregede blandt andet Tyrkiets forræderiske rolle. Jeg vil foreslå, at folk, som er interesseret i dette, ser dette klip på LaRouchePAC's webside, og det vil jeg kraftigt opfordre folk til.

[www.larouchepac.com/storm-over-asia-15-years-later]

At bruge »det islamiske kort« mod Sovjetunionen var oprindelig en idé fra Brzezinski, som præsenterede denne politik på en konference i den Trilaterale Kommission i

Kyoto i 1975. Men dernæst, efter at mujahedinerne blev trænet til kampen mod Sovjetunionen i Afghanistan, så antog bevægelsen sit eget liv og bredte sig fra Afghanistan til Centralasien, til Dagestan, til Tjetjenien, til Pakistan og videre endnu.

Allerede dette skabte nok ødelæggelser, men det, som dernæst blev tilføjet, var politikken for »regimeskift«, der var resultatet af anglo-amerikanernes plan om at forvandle verden til et globalt imperium efter Sovjetunionens sammenbrud. Og politikken for regimeskift forværrede situationen ved at demonstrere stater som et organisatorisk princip for den internationale orden.

I 2003 forvandlede krigen mod Saddam Hussein og Irak, som var totalt baseret på løgne, fabrikeret af Tony Blair og MI6, faktisk Irak til et land, der var »bombet tilbage til stenalderen« og efterladt som yngleplads for den bølge af terrorisme, som vi nu ser.

Dernæst var der krigen mod Libyen, som igen var baseret på løgne, og hvor FN's vetomagter Rusland og Kina blev bedraget, idet de fik fortalt, at det blot drejede sig om en »humanitær intervention« og ikke en krig, hvilket var grunden til, at de stemte neutralt ved afstemningen i FN's Sikkerhedsråd; hvis man ser på Libyen i dag, så er det et land i totalt kaos.

Så var der løgnene imod Syrien om, at Assad-regeringen skulle have brugt kemiske våben, hvilket ikke er bevist, mens det til gengæld er bevist, at de er blevet brugt af oprørerne, som blev støttet af Saudi Arabien og Vesten; ikke desto mindre opretholdes løgnen om, at Assad har brugt kemiske våben af de officielle massemedier frem til i dag.

Militærangrebene blev forhindret i sidste øjeblik, men som et resultat heraf, hvis man ser på hele regionen, så er Irak og Syrien i dag for svage til at håndtere ISIS, og i Europa er der i øjeblikket nogle totalt tåbelige forslag, som f.eks. kommer fra partiet De Grønne, om at bruge tyske tropper under FN-mandat, hvilket i øjeblikket ikke vil ske, ikke mindst fordi De Grønnes politik med at støtte et nazistisk kup i Ukraine bidrog til isoleringen af Rusland, og derfor er chancerne for et sådant mandat under de nuværende betingelser ikke tilstede.

Den tyske udenrigsminister pointerer dette, men så tager han, af alle steder, til Saudi Arabien, idet han understreger den ledende rolle, som Saudi Arabien bør spille i kampen mod ISIS! Se, man kan jo også gå til geden, hvis man ønsker at beskytte kålen, og bede geden om at passe haven. CDU's politiske talsmand, Philipp Missfelder, siger, at der kun kan blive en politisk løsning for Syrien uden Assad, men at vi måske bliver nødt til midlertidigt at støtte Assad, for ellers vil ISIS tage over.

Dette er virkelig »amatoraften«! Disse mennesker, som fuser med politik, leger med en situation, der kunne føre til Tredje Verdenskrig på kort sigt. I USA er der i øjeblikket et voksende oprør, et krav om at nå til bunds i den aktuelle krise omkring ISIS, ved at se på hvad de virkelige omstændigheder omkring 11. september [2001] var og offentliggøre hele Kongressens fælles undersøgelsesrapport

[af efterretningsaktiviteterne omkring 11. september], der blev lavet på det tidspunkt, og som undersøgte omstændighederne omkring 11. september.

Den store kamp i USA, som kunne afgøre, i hvilken retning verden går, er kampen for at frigive de 28 sider, der stadig i dag er hemmeligstemplede; de blev hemmeligstempled af George Bush, og Obama lovede i 2008-valgkampen, at han ville ophæve hemmeligstemplingen af dette kapitel i rapporten og give de 3000 familier, hvis familiemedlemmer blev dræbt i angrebet på tvillingetårnene, retten til at finde ud af, hvad der virkelig skete.

Der er netop nu, ikke mindst takket være vores indsats, et voksende antal kongresmedlemmer, som kræver, at hemmeligstemplingen af disse 28 sider ophæves. For en uge siden var der et 11 minutter langt indlæg på Canadian Broadcasting Corp., hvor man netop diskuterede vigtigheden af disse 28 sider. Det første klip lød: »Vores største problem er vore allierede. Vore allierede i regionen var vores største problem i Syrien.« Den stemme tilhørte vicepræsident Joe Biden, som holdt en meget omtalt tale for en to-tre uger siden, hvor han sagde, at problemet med USA's aktuelle bombning af ISIS er den kendsgerning, at de »allierede« - Saudi Arabien, Qatar, Emiraterne – forfølger en helt anden politik, og at USA ikke har nogen allierede.

Men det er langt mere relevant, hvad senator Bob Graham – som stadig er underlagt tavshedspligt, fordi det er klassificeret; han øger imidlertid presset for, at disse 28 sider skal offentliggøres – sagde: Næste klip: [Graham] »Der er en direkte forbindelse. Ikke alene har Saudi Arabien promoveret denne ekstreme form for religion, men det har også været hovedfinansieren af, først al-Qaeda, dernæst af de forskellige aflæggere af al-Qaeda i hele verden, især dem i Somalia og Yemen; og nu, af støtten til ISIS ... «

Dette er dynamit. Og skandalen er selvfølgelig, at alle Europas statsoverhoveder, og endnu andre, ved dette! For senator Bob Graham er en ekstremt anerkendt og velrenommeret senator. Han var chefen for den fælles kongresundersøgelse [af efterretningsaktiviteter] omkring 11. september; og hr. Steinmeier, f.eks., som i sin egenskab af sekretariatschef under Schröder, da denne var kansler, var ansvarlig for efterretningstjenesten. Og nu, hvor han er udenrigsminister for anden gang, er det absolut ikke muligt, at han ikke skulle være vidende om dette, og dette er gældende for alle de europæiske regeringer.

Så den skandale, som vi må offentliggøre og bruge til at få et skift i politikken, er den kendsgerning, at de samme lande, som har finansieret og opbygget først mujahedin, så al-Qaeda, dernæst al-Nusra og nu ISIS, de skal forestille at være med i koalitionen om at bekæmpe ISIS, hvilket selvfølgelig er en komplet farce.

Målet for ISIS er Rusland og Kina

Nyhedstjenesten Bloomberg havde ligeledes for et par dage siden en historie, der sagde, at Islamisk Stat forbereder tjetjenske kæmpere imod Putin; og en af ISIS' topkommandører, som er georgier, og hvis kaldenavn er »Omar

tjetjeneren«, hans navn er Omar al-Shishani, siger åbenlyst, at ISIS' ultimative mål er præsident Putin. Vi ved også, at flertallet af ISIS-kæmperne faktisk er fra Tjetjenien, og de forbereder sig på at bringe kampen, som i øjeblikket raser i Sydvestasien, til Rusland.

Lederen af de ukrainske nazister, af Sektor Højre, Dmytro Yarosh, opfordrede den tjetjenske krigsherre Doku Umarov til at gribe til våben imod Rusland; og denne Yarosh kæmpede for øvrigt i den første tjetjenske krig imod Rusland på tjetjenernes side.

Så som vi meget tydeligt kan se, foregår disse operationer ikke blot i Mellemøsten, men er rettet imod Rusland og også Kina. Den 4. juli i år offentliggjorde ISIS-lederen, Abu Bakr al-Baghdadi, et kort, der viste det udvidede kalifat, som de forsøger at opbygge, ind i Xinjiang-provinsen i Kina, og han nævnte også 20 lande, som angiveligt angreb muslimske rettigheder.

Hvilken konklusion kan vi så drage af alt dette? Snarere end at alliere sig med lande, som hjælper med at uddanne og finansiere terrorgrupper fra mujahedin til ISIS i dag, må vi, hvis vi ønsker at forhindre, at denne situation eskalerer til Tredje Verdenskrig, fuldstændig skifte kurs og danne en alliance, som inkluderer Rusland, Kina, Indien, Iran, Syrien og Egypten, og kun hvis vi ændrer politikken i denne retning, kan krisen stoppes.

Det betyder også, at det er presserende at sætte spørgsmålet om en ny, alt-inkluderende sikkerhedsarkitektur på dagsordenen, for det er en situation, hvor man ikke kan have enkelte lande, der er på konfrontationskurs med Rusland, og håbe at vi kan undgå Tredje Verdenskrig. Vi må tilbage til en regeringsførelse i overensstemmelse med international lov. Vi må tilbage til at udvise absolut respekt for national suverænitet, sådan, som denne udvikledes under forhandlingerne om den Westfalske Fredstraktat (**se side 6**), og som den i dag er repræsenteret i FN's charter.

Desuden må hele paradigmet med regimeskift gennem 'farverevolutioner', som er krigsførelse, selv om det er en ikke-erklæret krig, kendes ulovligt; i særdeleshed Blair-doktrinen for såkaldt »humanitær intervention«. I 1999 holdt Tony Blair en tale i Chicago, som fuldstændig ændrede NATO's og Vestens doktrin ved grundlæggende set at sige, at fra nu af er det tilladt for NATO at udføre militære interventioner, selv uden FN-mandater, og første gang dette blev anvendt var i Kosova-krigen imod ex-Jugoslavien. Det er også absolut nødvendigt at skrotte »forpligtelsen til at beskytte«, som var en konsekvens af denne Blair-doktrin, der blev vedtaget i 2005 af FN's generalforsamling. For denne politik har ført til den aktuelle udhuling, som vi netop nu ser i Sydvestasien og Afrika.

Westfalia versus geopolitik

Vi må tilbage til den Westfalske Fredstraktat fra 1648 – næste klip – som frembragte en vellykket afslutning på 150 års religiøse krige, og som repræsenterede et absolut gennembrud, og for første gang oprettelsen af international lov. Hvis man ser på principperne fra den Westfal-

ske Fredstraktat, så siger det første princip, at, for fredens skyld, må alle forbrydelser på alle sider glemmes. Og det andet princip siger, at, fra nu af, må udenrigspolitik baseres på »den andens fordel«. Der må være absolut respekt for national suverænitet, og det betyder i dag, at vi fuldstændigt må gøre en ende på idéen om en nations eller en gruppe af nationers geopolitiske interesse. For det er geopolitik, som førte til to verdenskrige i forrige århundrede, og som er i færd med at føre til en tredje verdenskrig, som et resultat af politikken med det Store Spil og inddæmningen af Rusland og Kina.

Vi må erstatte geopolitik med idéen om menneskehedens fælles mål, og vi må opbygge en ny sikkerhedsarkitektur, der skal tage vare på hver eneste nations bedste. Den kinesiske præsident Xi Jinping har gentagne gange sagt, at man ikke kan have sikkerhed i verden for enkelte nationer, og kaos for andre.

Hvis vi ser på den anden, dødelige fare, ebola-pandemien, så er den allerede totalt ude af kontrol. I øjeblikket er der ingen behandling, ingen helbreds muligheder og ingen vaccine, og ebola (**se plancher på bagside**) er en ekstremt aggressiv virus med en dødelighed på 70-80 %. Vækstraten for smittede øges eksponentielt, og de aktuelle, forsigtige skøn går ud på, at der til januar næste år sandsynligvis vil være 1,5 mio. smittede! I øjeblikket kommer der et sted mellem 10 og 20 tusinde ny smittetilfælde om ugen. Sundhedsarbejdere har grundlæggende set opgivet at holde tal på de smittede, fordi det er fuldstændig ude af kontrol.

I marts måned, da det første udbrud blev kendt i vestafrikanske lande, hovedsagligt i Sierra Leone, Liberia og Guinea, bad disse lande om hjælp fra Verdenssundhedsorganisationen og FN, og de fik ingen hjælp. I øjeblikket har vi en situation, hvor sundhedspersonalet har opgivet i disse lande, fordi de simpelt hen – det er en situation ligesom den der beskrives af Boccaccio i Decameron, hvor folk først blev anbragt i lejre for at modtage behandling, og dernæst holdt isoleret i lejre, fordi der var for mange mennesker; men så forvandlede disse isolationslejre til dødslejre. Og man sagde til folk, bare bliv hjemme, her har I nogle aspiriner, forlad ikke huset, og det betød ganske enkelt, at hele familier meget snart var smittede.

Allerede i 1972 opfordrede min mand til, at man oprettede en arbejdsgruppe, der skulle undersøge implikationerne på længere sigt af Den internationale Valutafonds nedskæringspolitik, og dengang sagde han, at hvis IMF's politik blev gennemført, så ville det i fremtiden føre til en biologisk katastrofe. Men, som vi ved, så havde man i 1974 Henry Kissinger, der, da han var national sikkerhedsrådgiver i USA, udgav det berøgtede NSSM-200-memorandum, som ganske enkelt sagde, at befolkningen i visse lande i Den tredje Verden er den største trussel mod USA's nationale sikkerhedsinteresser, fordi for mange mennesker opbruger for mange råmaterialer, og derfor må befolkningstilvæksten afvendes – nu, ved hjælp af IMF's nedskæringspolitik. For hvis man siger til et tredjeverdensland, »I kan ikke investere i sundhedspolitik, I kan ikke investere i infrastruktur, men

I skal betale jeres gæld«, så bliver konsekvenserne meget tydelige. Og den elendige tilstand i mange lande i verden i dag, især i Afrika, er en overlagt hensigt fra det nuværende verdenssystem.

Vi må også huske på, at den britiske politik har været en politik for befolkningsreduktion, i det mindste siden Anden Verdenskrig. Bertrand Russell sagde i sin bog fra 1953, »Videnskabens indflydelse på samfundet«, at det ville være meget fordelagtigt, hvis der i hver generation var en dødbringende pandemi, for så ville befolkningen blive reduceret, og de overlevende kunne formere sig mere frit, uden at skabe overbefolkning. Og vi bør også huske på, at Prins Philip beviseligt har udtalt, at hvis han skulle re-inkarnere, ville han gerne komme igen som en dødelig virus for at være med til at reducere befolkningen.

I 2008 skrev CDC, Center for Kontrol og Forebyggelse af Sygdom i USA, et memorandum til den nyvalgte præsident Obama, eller rettere sagt allerede under hans valgkampagne, og dette memorandum blev offentliggjort i går som en følge af »Loven om oplysningsfrihed« i USA – det blev publiceret i avisen *Washington Times*, hvor CDC sagde, at de planlagte budgetnedskæringer kunne føre til en situation, hvor simple sygdomme som rabies, hepatitis A og ebola kunne blive en dødelig fare. Dette blev selvfølgelig fuldstændig ignoreret, og nedskæringerne var absolut dramatiske.

Trojkaens nedskæringspolitik og Ebola

Det vi må gøre i dag er at udbedre en situation, hvor, jeg mener situationen i Europa og USA er meget, meget værre, for det viser sig, at eksempelvis i Spanien, da de første tilfælde dukkede op, og mange af sygeplejerskerne blev smittet, så var der ingen fastlagte procedurer for sundhedspersonalet! I stedet for at bringe folk til et niveau-4-hospital var der en total mangel på beredskab, og sygeplejerskerne blev grundlæggende set overladt til at finde ud af, hvad de skulle gøre. I USA er der kun fire hospitaler, som kan behandle disse patienter på niveau 4; i Tyskland er der kun 50 pladser til sådanne patienter. Og sidste onsdag [15. okt.] var der en telefonkonference med deltagelse af 11.500 sygeplejersker, og de gav grundlæggende set Obama skylden for den totale mangel på beredskab i det amerikanske sundhedssystem, hvor de ikke har fået nogen uddannelse, intet beskyttelsesudstyr, ingen midler til at skaffe sig af med inficeret materiale, og ingen respiratorer.

Og der er også forskning udført af Rebecca Milner fra International Medical Corps fra Universitetet i Minnesota, som i modstrid med den officielle linje siger, at ebola kan overføres som luftbåren smitte. Med andre ord, at det ikke er sandt, at smitten kun kan overføres ved fysisk kontakt med smitekilder.

Det spanske militær foreslog i august, dvs. for 2 måneder siden, hvor dette tilfælde blev kendt, at man gav hærens ABC-teams – som håndterer atomvåben, biologiske og kemiske våben – ansvaret for at håndtere situationen,

fordi de er uddannet til det. Men det blev afvist af regeringen. I stedet blev folk sendt til Carlos III-hospitalet i Madrid; Spaniens mest avancerede enhed for smitsomme sygdomme var blevet nedlagt et år tidligere for at nedbringe omkostningerne og pga. privatisering. Derfor fik uddannet personale en 20 minutters video at se, og selvfølgelig er der nu mange mennesker, som er smittet.

Vrede, militære ABC-eksperter gav et interview til *El Confidencial Digital*, hvor de oplyste, at når de uddanner deres teams, så træner de dem i at i- og afføre sig beskyttelsesudstyret hundredvis af gange, og bag dem står en officer, som ved hver fejl siger, »Hvis dette var et virkeligt tilfælde, ville du være død nu.« 500 læger, sygeplejersker og andre sundhedsarbejdere har udstedt en erklæring, der siger, at den allerfarligste virus er den spanske regerings og sundhedsmyndighedernes politik, som er i færd med at rive sundhedssystemet fra hinanden gennem privatisering. Og det er selvfølgelig ikke kun tilfældet i Spanien.

De europæiske sundhedsministres officielle linje er stadig den, at det ikke er ude af kontrol, og at man ikke kan smittes gennem luften, men vi må absolut sige, at den værste risiko for, at ebola spredes i Europa netop nu, er Trojkaens (Den europæiske Centralbank, EU-kommissionen, Den internationale Valutafond, -red.) nedskæringspolitik, for den har demonteret sundhedssystemerne i Grækenland, Italien, Spanien og Portugal, og man kan faktisk se disse regerings kriminelle forsømmelse gennem den kendsgerning, at de nu hovedsagelig fokuserer på at screene ankomende passagerer i lufthavne og på jernbanestationer for at kontrollere deres temperaturer, hvilket slet ikke forhindrer en infektion eller smitte.

Hvis man ser på tallene for Europa, så har der været en nedgang i antal hospitalssengepladser pr. 100.000 indbyggere fra 2003 til 2014 pga. Trojkaens nedskæringspolitik: I Tyskland med -6 %; i Frankrig med -16 %; i Italien med -18 %! Og Europa har på nuværende tidspunkt intet beredskab, for der kræves op til 20 sundhedspersonalepersoner for at behandle en eneste patient, så man kan forestille sig, hvad situationen er.

Det, som selvfølgelig skal gøres, er, at vi absolut må indføre en fremgangsmåde som under en nødsituation for at standse krisen i Afrika, og dette gør man ikke i øjeblikket. Vi har brug for, at man sender hospitalsskibene fra enhver militærflåde i hele verden, fordi de værst angrebne lande i Vestafrika befinder sig på Atlanterhavskysten. Så kunne man i det mindste allerede behandle mange patienter. Desuden er der udstationeret 3.500 amerikanske soldater til at opbygge faciliteter, men som hidtil ikke har opført en eneste bygning!

Så i stedet for at vente og miste endnu mere kostbar tid, skulle man simpelt hen tage bygninger og meget hurtigt forvandle dem til niveau-4-hospitaler og virkelig forsøge at inddæmme denne epidemi, før det endegyldigt vil være for sent. Og man skal i særdeleshed bruge de afdelinger i de internationale hære, som er uddannet til biologisk krigsførelse, for de udgør de eneste, eksisterende kapaciteter lige

nu, som kan gøre det. Og igen; uden et samarbejde mellem USA, Rusland, Kina, Indien, de europæiske lande og andre, kan dette ikke løses.

Så vi har altså to situationer, hvor den fortsatte konfrontation over for Rusland er det rene selvmord for den menneskelige race, og jeg kan forsikre jer om, at der i de kommende uger og måneder vil være en voksende panik i verden over alle disse situationer. Vi må være med til at vende denne panik til en erkendelse af, at den menneskelige art må ændre kurs; at vi må have en ny, international sikkerhedsarkitektur, hvor alle disse lande samarbejder om at kontrollere disse dødbringende farer.

Et Biologisk Forsvarsinitiativ

Allerede i 1970'erne opfordrede Lyndon LaRouche til etableringen af et Biologisk Forsvarsinitiativ; det skete dengang i forbindelse med IMF's politik. Han gentog denne opfordring efter miltbrand-angrebene i USA i forbindelse med 11. september, og han opfordrede til et nationalt forsvar imod bakteriel krigsførelse, idet han brugte erfaringerne fra de principper, som man lærte under Korea-krigen, og som dernæst blev til Hill-Burton-loven i USA.

I februar 2006 opfordrede jeg til etableringen af et Biologisk Forsvarsinitiativ, efter at fugleinfluenzaen var nået til tre kontinenter, og der var en umiddelbar fare for en mutation af denne virus, så den kunne overføres fra person til person.

På dette tidspunkt, i 1991, rapporterede Verdenssundhedsorganisationen, at der ville være et vindue på 10 år, før en kombination af gamle og nye pandemier og antibiotikaresistente sygdomme ville skabe betingelserne for et biologisk holocaust. Dette var for fjorten år siden, og det haster selvfølgelig endnu mere i dag med at samle alle internationale ressourcer fra alle sundhedsmæssige faciliteter for at undgå den form for fordobling, som forekommer netop nu, for folk leder stadig efter patenter, som kan give dem profit, når det er et spørgsmål om, at en sygdom som den Sorte Død kunne decimere verdens befolkning, ligesom den gjorde i det 14. århundrede.

Dette biologiske initiativ ville kræve et gennemgribende, forceret program for at finde løsningerne, men fremgangsmåden bør være radikalt anderledes – det bør ikke være for at skaffe de farmaceutiske selskaber profit, men man bør se på det fundamentale spørgsmål, hvad livet egentlig er, ud fra et synspunkt om forbindelsen mellem biosfæren og noosfæren, i den betydning, som fremførtes af den russiske videnskabsmand Vladimir Vernadskij.

Det stod allerede klart i 1970'erne, at vi har kurs mod et nyt finanskarak og faren for en ny fascisme. Dette var min mands, Lyndon LaRouches, berømte prognose fra den 15. august 1971, hvor Nixon afkoblede dollaren fra guldstandarden og demonterede Bretton Woods-systemet. Og han forudsagde på daværende tidspunkt, at det ville frembringe et nyt krak.

I den mellemliggende tid er det internationale finanssystem blevet mere kriminelt, og det er blevet til det, Jean

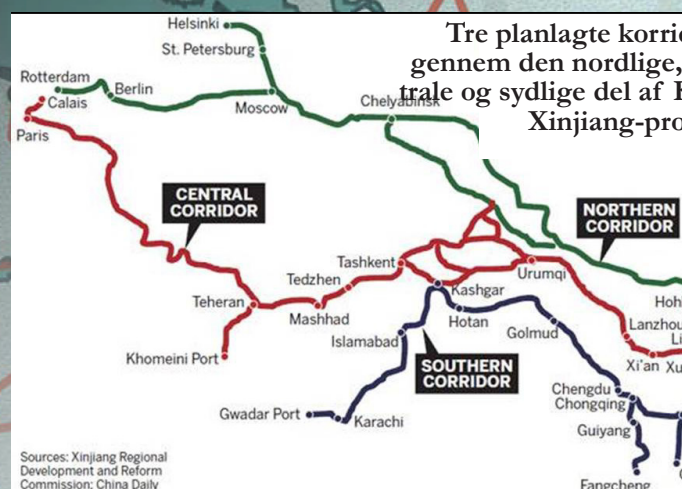
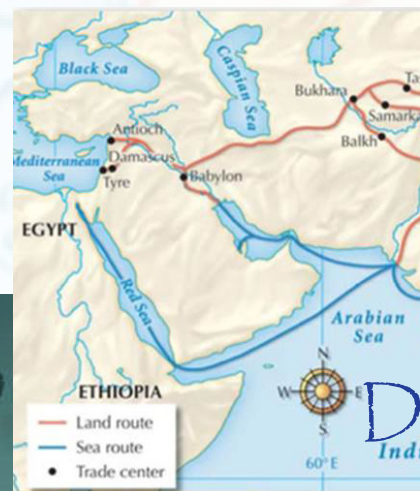
Den nye Silkevej

Øverst: Underskrivning af Den vestfalske Fred i 1648 som fastslog princippet om at nationerne skulle arbejde »til hinandens fordel«.

Mellem: Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1716) som foreslog at Kina og Europa burde række hånden til hinanden, og dermed også udvikle Centralasien.

Nederst: Detalje fra »Skolen i Athen«, et vægmaleri af Rafael (ca. 1509-10). Platon ses her pegende op mod idéernes verden, og hans ansigt er Leonardo da Vincis. Platons idéer blev bragt til mellemøsten ad Silkevejen.

Kortet viser nogle af de foreslåede, store projekter til transformering af Egypten. Over 50 km er færdigbygget af Sheikh Zayed-kanalen, som er en del af Toshka-projektet. Der ses den foreslåede Quattara-kanal, bæltet af 'nye byer', Suez-broen og Zayed-kanalen.

med Den gamle Silkevej som forbillede

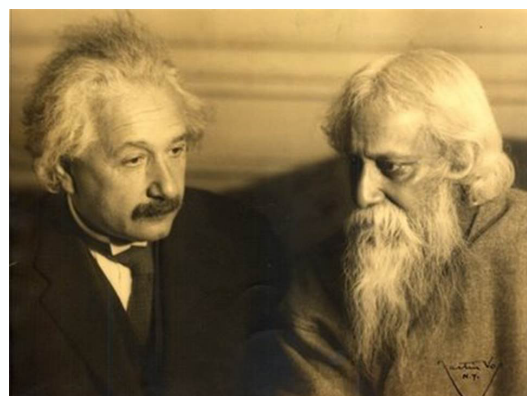
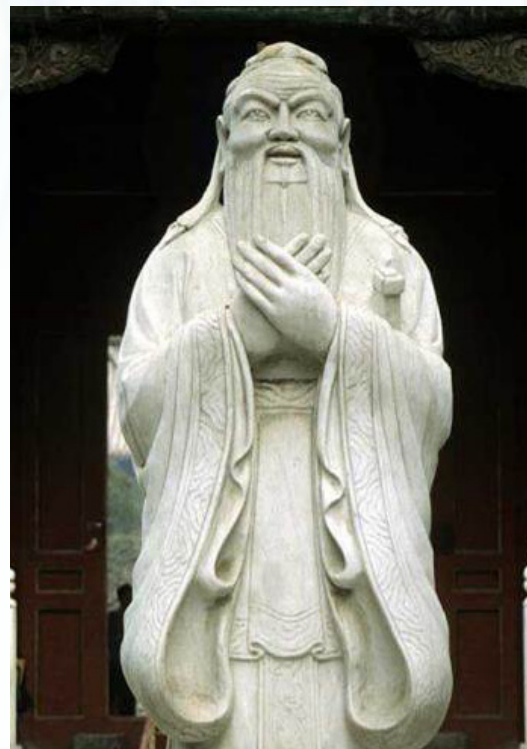

dorer
cen-
Kinas
ovins.

Beijing
Tianjin
Shanghai
Guangzhou

Kort over Mekongdeltaet, som viser, at kun i Kina er de nødvendige dæmninger blevet bygget eller er under opførelse. Der vises hoveddæmninger på Mekongfloden, dæmninger i drift, planlagte dæmninger.

Øverst: Statue af den kinesiske filosof Konfucius (551-479 f.Kr.) I dagens Kina er Konfucius, Mencius og landets 5.000 år gamle historie hastigt ved at blive hele nationens identitet. Xi Jinping på et internationalt seminar: »Hvis en kultur ikke ærer sin egen tænkning og kultur, mister den sin sjæl«.

Nederst: Albert Einstein (1879-1955) og den indiske filosof Rabindranath Tagore (1861-1941), som gensidigt beundrede hinanden, ses her i samtale, 1930. Tagore sagde, »Når vort univers er i harmoni med mennesket, kender vi det evige som sandhed, vi føler det som skønhed«.

Ziegler, der er FN's nye kommissær til undersøgelse af gribbefondene, har kaldt et »kannibalistisk system«, hvor det mest kriminelle element er gribbefondene. Disse gribbefonde er for en stor del ansvarlige for ikke alene tilstanden i Argentina, som udkæmper en meget modig kamp, men ligeledes ansvarlige for tilstanden i Afrika, fordi de selv samme gribbefonde, der af Argentina forlanger fuld indfrielse af junk-obligationerne, som de opkøbte for 48 mio. dollars, og nu vil have 850 mio. dollars for, hvilket ville betyde en profitrate på 1.608 % på seks år! Det samme har de gjort i Congo Brazzaville: En fond ved navn Elliott Management, som ejes af den samme Paul Singer, som er i krig mod Argentina.

Vi bør simpelt hen vide, hvor mange slags medicin, hvor meget mad, hvor mange boliger man kunne bygge med de millioner, som disse gribbefonde og kriminelle aktiviteter koster. Masser af disse liv kan reddes, og kunne have været reddet, i løbet af de seneste fire årtier, og vi sagde på daværende tidspunkt, at IMF's politik var hundrede gange værre end Adolf Hitlers politik; hvis man ser på, hvor mange mennesker, der er blevet dræbt i mellemtiden, så var dette slet ingen overdrivelse.

Dette system, som har ført til, at 85 individer ejer lige så meget som 3,5 mia. mennesker, er ved at kollapse. Det vil disintegrere, og i øjeblikket, hvis man ikke ændrer noget i tide, vil det blive langt værre end i 2008, for TBTF-bankerne (de banker, som er 'for store til at lade gå fallit', -red.) er nu 50 % større, de er 50 % mere forgældede, og der er i øjeblikket et kor af finansielle eksperter som siger, at 'nu kommer det store brag'. William White, tidl. chef for Den internationale Betalingsbank, BIS; Guy Debelle, chef for BIS' markedskomite, siger, at dette vil blive et relativt voldsomt krak; Thomas Hoenig, næstformand for den amerikanske statslige indskudsgarantifond, FDIC, sagde for nylig, at hvis én TBTF-bank går ned, vil hele systemet gå ned; og det eneste, som EU og den amerikanske regering har forberedt, er en bail-in, hvilket vil sige en 'hårklipning' (af alle bankindeståender, -red.) efter Cypren-modellen.

Som jeg sagde i begyndelsen, så falder disse tre, eksistentielle trusler sammen, og hvis der ikke sker et dramatisk skift i paradigmet, så er vi alle, såvel som dem der er ansvarlige, så godt som døde.

En parallel udvikling hen imod en løsning

Lykkeligvis er der en løsning og en udvej, for der foregår en parallel udvikling, som er vokset frem som en direkte reaktion imod det totalt umoralske og kriminelle kasinosystem med profitmaksimering for nogle få, og fattigdom og død for millioner, for ikke at sige milliarder. Forberedelserne til dette alternative system har været i gang i meget lang tid. Det var bevægelsen De alliancefri Nationers kamp i 60'erne og 70'erne for en ny verdensorden, men den blev knust, og den led mange tilbageslag. Vores organisation har kæmpet for dette parallelle system, siden Lyndon LaRouche opfordrede til oprettelsen af en International Udviklingsbank i 1975, og vi har kæmpet for dette i 40 år.

En ny æra i civilisationen begyndte imidlertid, da præsident Xi Jinping sidste år, mens han var i Kasakhstan, bebudede en politik for en Ny Silkevej. Næste klip. Den gamle Silkevej, som blev bygget for ca. 2.000 år siden under Handynastiet. Det førte dengang til udveksling af varer, idéer og kulturer, og det var virkelig en enorm sejr, for det måtte overvinde ufattelige vanskeligheder, som f.eks. Taklamakan-ørkenen, hvor folk måtte rejse med heste, kameler, til fods og med både.

Jeg var så heldig at besøge dette sted i slutningen af august på en invitation fra China Soong Ching Ling Foundation og Dunhuang-akademiet, og jeg var inviteret til en tur langs den gamle Silkevej, fra Lanzhou til den Store Mur i Jiayuguan, Dunhuang, og til den Store Mur endnu længere mod vest ind i Gobiørkenen. Dette er for øvrigt meget interessant. Man ser, at der kun er ørken, men her ser man disse arkader: Dette er begyndelsen til den nye jernbanelinje, som vil strække sig fra Lanzhou til Urumqi og endnu længere. Den bygges i et meget forceret tempo.

Den Nye Silkevej er ikke blot en forbindelse fra Kina over Centralasien til Europa; den er et åbent koncept, som ethvert land på planeten inviteres til at tilslutte sig.

I november måned udvidede Xi Jinping så dette. (Næste klip) Dette er BRIKS-landene med de andre lande, som samarbejder med BRIKS – i november sidste år tilføjede Xi Jinping den Maritime Silkevej (**se side 7**), og i maj fandt der et gennembrud sted med topmødet i Shanghai mellem præsident Putin og præsident Xi Jinping, hvor de indgik den 30-årige gasaftale og 40 andre aftaler. I juli måned fandt BRIKS-topmødet i Fortaleza, Brasilien, sted, samt også CELAC-landene, de sytten statschefer [fra] Unasur-landene, og senere var der møder mellem ASEAN og Brasilien.

Gå tilbage til det grønne kort, vi havde før; dette er nu det nye system. Dette repræsenterer halvdelen af menneskeheden, og disse lande er engageret i et helt andet paradigme, end I, i USA og Europa, har nogen anelse om. Der er en enorm kulturoptimisme i Kina. Kina er et land, som har udviklet sig helt utroligt i løbet af de seneste 30 år. I løbet af 30 år har landet gennemgået en udvikling, som for de fleste lande i den såkaldte udviklede sektor tog flere århundreder, og de tilbyder nu denne form for udvikling til de lande, der deltager i den Nye Silkevej.

Der er også tale om en ny idé om, hvad mennesket er, menneskehedens identitet som værende defineret af fremtiden, og dens forhold til den kosmiske orden. Denne del af verden opererer i øjeblikket ud fra fuldstændig andre principper, og den Nye Silkevej er *ikke* et geopolitisk koncept, men erstatter national interesse som grundlag for samarbejdet nationer imellem med menneskehedens fælles interesse.

BRIKS: Store udviklingsprojekter

I Fortaleza indgik man aftaler om et gigantisk antal store udviklingsprojekter mellem forskellige nationer, og jeg vil blot nævne nogle få for at give jer en fornemmelse af størrelsesordenen af disse projekter:

For det første enedes man om nye kreditmekanismer og

principmæssige forpligtelser som grundlag for at løfte hele planeten op på en helt ny udviklingsbane. Man bygger nu tre banker, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Udviklingsbank og Shanghai Cooperation Bank, som ikke længere giver kredit til spekulation, men udelukkende kun til finansiering af projekter. Og disse tre banker vil, selv om de endnu ikke er helt udviklede, blive redningsbåden, når det transatlantiske systems Titanic går ned.

Blandt de mange inkluderede projekter var idéen om, med hjælp fra kineserne, at bygge en sekundær Panamakanal i Nicaragua, som vil forbinde Stillehavet og Det caribiske Hav og blive omdrejningspunkt for hele det Centralamerikanske/Caribiske Bækkens, og dette er blevet designet af det førende, kinesiske selskab, som planlægger projekter til vandstyring, jernbaner, flyvning og havne, der udarbejdede to havne, en lufthavn, en kunstig sø og en cement- og stålfabrik, og dette blev designet af Changjiang Institutet for Opmåling, Planlægning, Design og Forskning, som også har konstrueret de Tre Slugters Dæmning. Rusland har i mellemtiden udtrykt interesse for at deltage i dette koncept.

Dernæst har vi den brasiliansk-peruvianske transkontinentale jernbane: Dette er et gigantisk projekt, hvor en jernbane grundlæggende set for første gang vil blive bygget fra Brasilien på Atlanterhavskysten til Peru på Stillehavskysten. På et møde mellem den brasilianske præsident Dilma Rousseff og Xi Jinping sagde Dilma Rousseff, at dette projekt er af fundamental betydning for sydamerikansk integration og en kanal for brasiliansk eksport til Asien. I mellemtiden har Bolivia bedt Kina om hjælp til at bygge den bolivianske del, en alternativ transkontinental rute fra Brasilien gennem Bolivia til Peru.

Der er en hel række af projekter mellem Rusland og Nicaragua, Rusland og Cuba, mellem Kina og Cuba – 29 store projekter; mellem Rusland og Bolivia, atomkraftværker og infrastruktur; mellem Kina og Bolivia arbejder de på at samarbejde omkring satellitter; Argentina og Rusland, infrastruktur, atomkraftværker, konstruktion, driften af atomkraftværker og en forskningsreaktor; afsaltning af havvand og mange andre projekter. Dernæst, mellem Rusland og Brasilien, handel, militær, samarbejde om atomkraft – de ønsker at fordoble handelen hvert år; og de er også i færd med sammen at bygge et anti-luftskyttsforsvarssystem for at udvide Glonass GPS-navigationssystemet. Mellem Brasilien og Kina har der nu udviklet sig et virkeligt strategisk partnerskab. De intensiverer samarbejde om rumfart, fælles arbejde omkring satellitter med Afrika, og Brasilien sælger nu også jetfly til Kina, og der finder en udstrakt udveksling sted omkring videnskab. Mellem Argentina og Kina; infrastruktur, samarbejde om atomkraft, i alt 19 aftaler. [Aftaler] mellem Venezuela og Kina; mellem Kina og Mexico.

Kina og Indien: Da Xi Jinping den 17.-20. sept. i år under et stort statsbesøg var i Indien, indgik man ti store økonomiske aftaler, og indgik aftaler om samarbejde omkring atomforskning, især omkring den thorium-baserede

atomreaktor og også omkring den kinesiske pebble-bed¹, fast brændstofs-forsøgsreaktor på 100MW.

Alle disse projekter er ekstremt vigtige, fordi de viser vejen til fremtiden. De beskæftiger sig med ting i et forceret tempo, som den transatlantiske sektor har opgivet, såsom atomkraft, til fordel for spekulation i værdiløse penge og profit. Men selv om disse projekter selvfølgelig er ekstremt vigtige, så er ånden fra en ny Renæssance for BRIKS-nationerne og de lande, som samarbejder med BRIKS, endnu vigtigere. For befolkningerne i USA og Europa er blevet så kulturpessimistiske, at de har meget svært ved at forestille sig, at der er ledere i verden, som vitterligt kæmper for deres befolkningers almene vel.

Kina og Indien: Unge hjerter

Hvis vi ser på Xi Jinpings tale i New Delhi under hans statsbesøg, så vil jeg opfordre jer til at læse denne tale, for det er en tale, som repræsenterer det højeste niveau af statsmandsskab, og han udtrykker virkelig princippet fra Den westfalske Fred.

Han sagde, at Kina og Indien har en lang, fælles historie, som strækker sig over 2.000 år. Buddhismen opstod i Indien og blev bragt til Kina af munke. Han nævnte Ji Xianlin, mesteren i kinesiske studier, som var en ekspert i sanskrit. Han nævnte admiral Zheng He fra Ming-dynastiet, som foretog syv opdagelsesrejser og besøgte Indien seks gange. Og fra Indien bragte de astronomi, kalendere, litteratur og arkitektur, som alt sammen blev introduceret i Kina. Og til gengæld bragte Kina papirfremstilling, silke, porcelæn, te og musik til Indien.

Indien, sagde Xi Jinping, støttede Kina under Opiumskrigen, og Kina opmuntrede den indiske uafhængighedsbevægelse. Han kom derefter med et langt citat af Rabindranath Tagore, den store indiske digter, der er elsket af det kinesiske folk, og som, da han kom til Kina, udtalte: »Jeg ved ikke hvorfor, men jeg føler det, som om jeg er kommet hjem, når jeg er i Kina.« Og da han rejste, sagde han: »mit hjerte bliver tilbage her«.

Xi Jinping henvendte sig dernæst til de unge kinesere og indere blandt publikum og sagde, »Jeg håber, at I kan opsuge visdommen i Kinas og Indiens gamle historie og fortsætte frem i søgen efter sandhed. Bevar ungdommelige hjerter i Kina, og bevar ungdommelige hjerter i Indien. Lad os forblive ligesindede og skabe en bedre fremtid, hånd i hånd.

En person, som ønsker at være succesrig, søger at hjælpe andre til at blive succesrige. En person, som ønsker at blive forstået, forstår andre. Alt imens Kina søger sin egen udvikling, ønsker vi dybt, at Indien må være fremgangsrig, fremadstræbende og magtfuld. Vi udgør Asiens og den globale udviklings drivkraft, og nu er vi atter ved tidens fremskudte grænse, og Kina og Indien arbejder sammen til gavn for hinanden, det asiatiske område og hele verden.«

Xi udtalte, at han havde haft en dyb interesse i den indiske civilisation, siden han var ung, og han udpegede der-

næst meget kyndigt de store perioder i indisk historie: Civilisationen omkring Ganges-floden, Veda-kulturen, Gupta-perioden, og han havde mange smukke citater af Tagore.

Dette er nøjagtig den samme ånd, i hvilken Schiller Instituttet blev skabt for 30 år siden, nemlig den, at hvis en nation ønsker at leve i fred med andre nationer, må vi sætte fokus på og understrege de andres perioder med højkultur. Den Nye Silkevej vil ikke alene være til gavn for den anden rent økonomisk og skabe en højere, økonomisk platform, et fremskridt for alle deltagende nationer, men den Nye Silkevej er også en metafor for en ny, kulturel renæssance, hvor hver enkelt nation vil understrege og genoplive den bedste og smukkeste poesi, musik og filosofi.

I anledning af 2.565-året for Konfucius' fødsel sagde Xi Jinping på et internationalt seminar: »Hvis en kultur ikke ærer sin egen tænkning og kultur, mister den sin sjæl, uanset hvilket land eller hvilken nation det drejer sig om, så vil denne kultur ikke overleve«. Og det er problemet med Europa, og det er problemet med Amerika, at vi har mistet vores kultur, og vi har mistet vores sjæl.

Xi Jinping sagde også: »De klassiske værker bør indlejres i studentens sind og blive den kinesiske kulturs gener«.

I Kina er Konfucius (**se side 7**), Mencius og landets 5.000 år gamle historie hastigt ved at blive hele nationens identitet, og den kinesiske regering gør en enorm indsats for, at alle lærer om 5.000 års kinesisk historie og knytter sig til den. I Indien gør man en tilsvarende indsats for at studere de vediske skrifter, Rig Veda, den skønne sang om skabelsen, Sanatana Dharma, hvilket betyder, at der er en evig religion over alle andre religioner, som er nøjagtig den samme idé Nicolaus Cusanus havde om, at der er en højere sandhed, som forener hele menneskeheden, og et højere væsen, som står over religion. Eller, som Tagore (**se side 7**) sagde det i sin berømte dialog med Einstein: »Når vort univers er i harmoni med mennesket, kender vi det evige som sandhed, vi føler det som skønhed«.

En mere harmonisk verden

For Ruslands vedkommende betyder det, at kraften i Pushkins poesi og Vernadskijs forudviden, ligeledes må blive et spørgsmål om national identitet. Og hvis vi i Europa ønsker at overleve, gør vi klogt i at genoplive vores store tradition med Platon (**se side 6**), Leonardo da Vinci, Cervantes, Rabelais, Rembrandt, Nicolaus Cusanus, Leibniz (**se side 6**), Bach, Beethoven og Schiller, og genoplive den ædle selvopfattelse af mennesket, som disse mennesker havde.

Vi har, som Narendra Modi sagde, brug for en massebevægelse for udvikling, ikke blot i Indien og andre udviklingslande, men vi har brug for en massebevægelse for udvikling i især Europa og USA. Vi har brug for en bevægelse for en tilslutning til BRIKS-landene for skabelse af en bedre, mere harmonisk verden, for udvikling af alle nationer på planeten. Og denne massebevægelse må være inspireret af en lidenskabelig kærlighed til menneskeheden!

For Ruslands vedkommende må dette nye paradigme være baseret på skønheden i Pushkins poesi og på Vern-

adskij, der, som Lyndon LaRouche allerede skrev i sin bog 'Jordens næste halvtreds år', må defineres som den sublime, teoretiske reference, der inkluderer det seriøse spørgsmål: Hvad, på en tilsyneladende aksiomatisk måde, er forskellen på lande? Hvordan vil noosfæren grundlæggende set se ud om to generationer fra i dag? Hvad er den bedste fremgangsmåde for opnåelsen af og forudsætningerne for national og personlig suverænitet i løbet af de næste to generationer eller mere, såvel som for skabelsen af en påtrængende nødvendig forbedring af karakteren og kvaliteten af noosfæren?

Vi må definere løsningen på verdens aktuelle problemer ud fra et standpunkt om fremtiden: Hvor ønsker vi, som menneskehed, at være om to generationer, eller om hundrede år fra i dag? Hvis vi ikke ønsker at befinde os i en mørk tidsalder, hvor der blot er et par millioner elendige mennesker, som bor i huler i vildmarken, eller hvor mennesket er uddødt, fordi vi ikke kunne blive Imperiet kvit i tide til at undgå en termionuklear udslettelse, så må vi bekræfte menneskets identitet som den hidtil eneste, kendte, kreative art i universet.

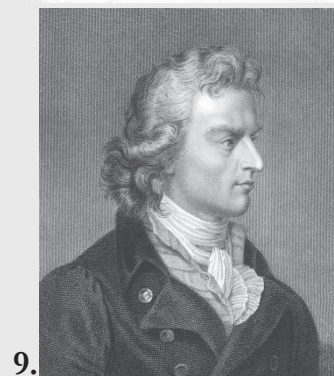
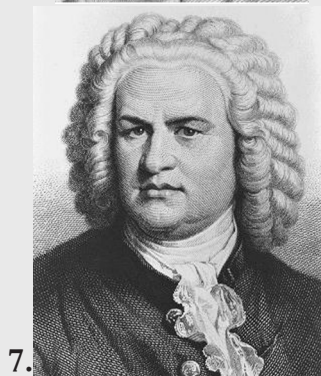
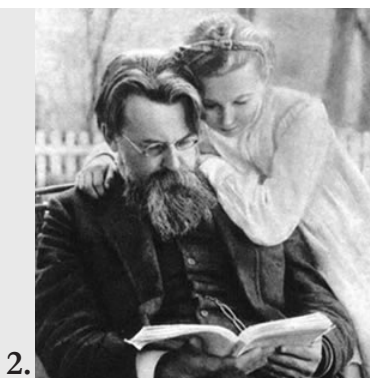
Lad os derfor skabe en massebevægelse for menneskehedens fælles mål, for en vision om fremtiden, en verden, hvori vi har opnået energi- og råstofsikkerhed for hele menneskeheden, fordi vi har etableret en industriel base på Månen til udvinding af helium-3 til brug for produktion af fusionsenergi, samt andre råstoffer, som kan give os betingelserne for en isotop-økonomi, medicinske præcisionsmetoder og fremstilling af en fremdrivningskraft i rummet med en konstant acceleration på 1 g, rumrejser til fjernere himmellegemer, Mars og asteroider. Og hvor det vil blive muligt for os at have et forsvar af Jorden imod asteroider, meteoritter og kometer.

Vi vil få nye videnskabelige revolutioner for at finde ud af, hvad vores Solsystem, vores galakse er, hvad universet, med sine milliarder af galakser, egentlig er? Denne nye, inkluderende sikkerhedsarkitektur må udvikle sig fra dette standpunkt. Den Nye Silkevej vil ikke blot blive en forbindelse mellem nationer på planeten, ligesom den gamle Silkevej (**se side 7**), men den vil blive en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter; den vil også løfte menneskeheden til stjernerne, sammen, hæve os op til at tænke på niveauet for *coincidentia oppositorum*, modsætningernes sammenfald, som blev udviklet af Nicolaus Cusanus.

Det må blive menneskets identitet med den Nye Silkevej, en identitet som en kreativ art, som vil være i overensstemmelse med lovene for den kosmiske orden.

(Næste klip: Video om Chang'e-3 og Yutu, præsenteret til musik af Beethovens Razumovsky Kvartet)

Speakeren: En kinesisk drøm fra gammel tid er gået i opfyldelse. Månelandingsfartøjet, opkaldt efter den mytiske kinesiske gudinde Chang'e, påbegyndte sin nedstigning til Månen den 14. december kl. 21 Beijing tid. Omkring tolv minutter senere landede den på månekrateret Sinus Iridum, Regnbuebugten.

»For Ruslands vedkommende betyder det, at kraften i Pushkins (1) poesi og Vernadskijs (2) forudviden, ligeledes må blive et spørgsmål om national identitet. Og hvis vi i Europa ønsker at overleve, gør vi klogt i at genoplive vores store tradition med Platon, Leonardo da Vinci, Cervantes (3), Rabelais (4), Rembrandt (5), Nicolaus Cusanus (6), Leibniz, Bach (7), Beethoven (8) og Schiller (9), og genoplive den ædle selvopfattelse af mennesket, som disse mennesker havde«.

(Den kinesiske speaker annoncerer landingssuccessen til begejstrede, vilde klapsalver.)

Speakeren: Blot en dag efter Chang'e-3's landing på Månens overflade, blev det sekshjulede Yutu-køretøj sendt af sted for at påbegynde sin udforskning. Da den nåede 9 meter frem mod nord, tog månelandingsfartøjet og månerobotten fotos af hinanden. Farvebillederne blev transmitteret direkte tilbage til Jorden via et rumnetværk, som Kina har udtænkt. Det var første gang, det kinesiske flag var blevet fotograferet på et udenjordisk legeme! Mens fotografier fra rummet blev transmitteret tilbage til Beijings Rumfartskommando- og kontrolcenter, blev der udvekslet klapsalver og lykønskninger til alle. Kommandochefen for måneprogrammet erklærede Chang'e-3-missionen for en

fuldendt succes!

(Slutningen af Beethoven-kvartetten spiller frem til slutningen af videoen.)

Zepp-LaRouche: Næste – så, det er op til os: Ønsker vi en menneskehed, der bliver virkelig menneskelig? Her ser vi et lille udsnit af freskoen i det Sixtinske Kapel, hvor Gud rører Adams hånd, og det er et symbol på mennesket, som bliver den guddommelige, kreative art. Og som det sidste billede vil jeg vise jer et billede lavet af en kinesisk mand på en nylig konference, som viser, hvordan Kina og Eurasien rækker hånden ud til USA. (latter i salen) Og i denne ånd ...! (klapsalver)

Konferencier Elke Fimmen: Mange tak, Helga!

En NØDPLAN til besejring af EBOLA-PANDEMIEN

Læs hele planen: www.schillerinstitut.dk/si/?p=1874

af Dr. Debra Hanania-Freeman, Lyndon LaRouches Politisk Aktionskommitté (www.larouchepac.com), den 24. oktober 2014.

En plan, som virker og er effektiv, kræver, at i det mindste følgende forholdsregler omgående etableres:

* Etableringen af en **international styringskomite** under ledelse af amerikanske og russiske militærplanlæggere og specialister i biologisk inddæmning, til koordinering af en global, topstyret indsats, idet alle til rådighed stående ressourcer, til inddæmning og besejring af ebola-udbruddet, tages i brug.

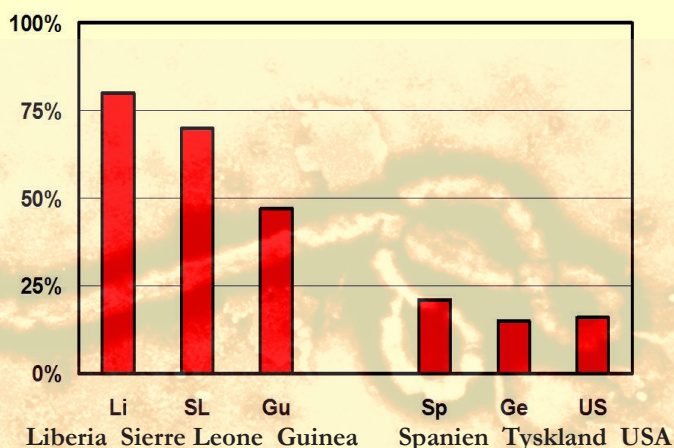
* Hvis der skal være noget håb om at forhindre en geografisk spredning af epidemien til andre dele af Afrika, Caribien og andetsteds, må situationen i de nationer, hvor de nuværende brændpunkter findes, bringes under kontrol. Dette vil kræve en **nødhjælps-luftbro** efter samme model (men i endnu større omfang) som luftbroen til Berlin i 1948, for at levere lægeudstyr, uddannet personale og tilstrækkelige fødevarerforsyninger til at behandle den relevante befolkning på stedet. Derudover må hospitalsskibe fra USA, Rusland, Kina og andre nationer sejles til Vestafrikas kyst og stilles til rådighed til behandling af de smittede. Blot to amerikanske hospitalsskibe ville alene fremskaffe 2.000 fuldt bemandede sengepladser i et fuldstændig inddæmnet miljø. Når dette kombineres med de udstrakte lægefaglige faciliteter om bord på flådens hangarskibe af Nimitz-klasse, samt amfibie-angrebsskibe, med tilslutning fra kapaciteterne på lignende skibe fra Rusland, Kina og andre nationer, så ville vi kunne begynde at fremskaffe de tusinder

af nødvendige sengepladser og nedbringe dødstallene, og samtidig forhindre den geografiske spredning af smitten.

* Lanceringen af **et globalt Manhattan Projekt**, som omfatter alle forskningsspecialister fra hele verden for hurtigt at udvikle, teste og masseproducere en **vaccine**. Et sådant initiativ ville fjerne den tid, som i øjeblikket spildes på dobbeltbestræbelser, og også fjerne barriererne mellem private og statslige laboratorier, samt etablere og opretholde den højeste standard af kontrolgrupper på samme videnskabelige niveau, samt standarder for sikker og effektiv testning. Det byder også på den eneste mulighed for at producere den kvantitet af doser, som er nødvendig for effektivt at besejre virussen. Flere en 1 milliard mennesker bebor det afrikanske kontinent, hvilket betyder, at det, som rent faktisk kræves, er i størrelsesordenen 500 millioner doser af en eller flere former for effektiv vaccine.

* Sluttelig må forebyggende planer, der muliggør en omgående konstatering og behandling af nye ebola-tilfælde uden for det nuværende brændpunkt, etableres over hele verden, hvor hver enkelt nation etablerer en standard svarende til den gamle, amerikanske Hill-Burton-standard for forskellige former for **behandlingsfaciliteter** på hvert sted. Den nylige række af fejl i håndteringen af det første smittetilfælde med ebola i USA i Dallas, Texas, tjente som bevis for den kendsgerning, at det offentlige sundhedssystems infrastruktur, og sundhedsydelse og beredskabet i verdens vitterligt mest fremskredent udviklede nation, er brudt totalt sammen.

Fattigdom i ebola-epicentret

Ebola og Sundhedsinfrastruktur

